

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 15XCdo/84/2016
Identifikačné číslo spisu: 3512210362
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3512210362.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného: spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Malacky, pod sp. zn. 5C/291/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. septembra 2014, č. k. 6Co/379/2014- 51, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Malacky uznesením zo 17. júla 2013 č. k. 5C/291/2012-16 zrušil uznesenie Okresného súdu Malacky z 18. 12. 2012, č. k. 5C/291/2012-10 a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66 eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Súd prvého stupňa zrušil svoje uznesenie z 18. 12. 2012, č. k. 5C/291/2012- 10 v zmysle § 12 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. z dôvodu, že týmto uznesením bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť poplatok za návrh na príkázanie vecí inému súdu vo výške 16,50 eur, hoci žalobca takýto návrh nepodal. Výrok o povinnosti zaplatiť poplatok za námietku zaujatosti 66 eur súd prvého stupňa odôvodnil poukazom na pol. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s tým, že predmetné konanie je síce oslobodené od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb., ale toto oslobodenie sa nevzťahuje na poplatok za námietku zaujatosti.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 25. septembra 2014, č. k. 6Co/379/2014- 51, uznesenie okresného súdu potvrdil. Odvolací súd poukázal, že konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom bolo v čase podania žaloby síce oslobodené od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb., ale vecné oslobodenie od súdneho poplatku podľa tohto ustanovenia sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa pol. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho

súdneho konania od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. sa vzťahuje iba na súdny poplatok za žalobu, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (viď uznesenie Ústavného súdu SR z 30. 3. 2011 sp. zn. II. ÚS 124/2011). Preto uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutia oboch súdov nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) a vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (§ 237 písm. g/ O. s. p.). Za nepodanie návrhu na začatie konania považoval nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jeho vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považoval údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzoval z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom mu mala byť spôsobená žalovaná ujma. Odvolaciemu súdu napokon vyčítal aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1Cdo/122/2014, 1Cdo/264/2013, 3Cdo/534/2014, 4Cdo/132/2014, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 4Cdo/380/2014, 4Cdo/424/2014, 5Cdo/295/2014, 5Cdo/311/2014, 6Cdo/120/2014, 6Cdo/304/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.